

Den rike mannen (del 7)

Lillemor i bokaffären lyser upp när de kommer in. Hon är gift med en god vän till Calvin.

– Men hej Calvin, så trevligt att se dig!

– Hej Lillemor, får jag lov att presentera min vän Lars Utter, mer känd som "Luther".

Lillemor inser genast det komiska sammanträffandet och lyser ännu starkare.

– Calvin och Luther på samma gång i min bokbutik, vilken ära! Trevligt att träffas Lars.

– Tack det samma, men kalla mig Luther.

– Absolut. Vad kan jag stå till tjänst med?

– Jo, säger Calvin aningen generat, jag skulle vilja köpa en Bibel.

– En Bibel... Blir det bra med en standard konfirmationsbibel med hårda pärmar?

– Vad som helst blir bra, bara det inte är mikroskopisk text.

– Vänta nu här, avbryter Luther, sakta i backarna. Kan vi få titta på de olika varianter ni har?

– Givetvis, svarar Lillemor, synbart road av Luther, följ med här bara.

Hon leder dem till en hylla i hörnet.

– Vi har hela sortimentet framställt. Ta den tid ni behöver.

Telefonen ringer och Lillemor försvinner tillbaka till kassan.

– Prova de lite större, säger Luther, den ska ligga bra i handen. De flesta föredrar mjuka pärmar, men det är olika. Tänk på att du ska kunna läsa texten enkelt när du står upp och håller Bibeln i handen. Tänk också på att det ska kännas lätt att bläddra fram rätt ställe när du håller den i ena handen och bläddrar med den andra. Försök hitta första Johannes brev kapitel fyra och vers sexton.

Calvin hittar ett register längst fram i Bibeln han håller i. Johannesevangeliet var det inte. Där. Första Johannesbrevet. Sida 370. Han flyttar Bibeln från höger till vänster hand för att kunna bläddra bakifrån. Det är lite svårt att hitta rätt sida eftersom att platsen ute i hörnen, där man normalt brukar ha sidnummer, istället visar information om aktuell bibelbok och kapitel. Sidnumren står längst in mot mitten av respektive uppslag.

– Första Johannesbrevet kapitel fyra. Vilken vers sa du?

– Sexton svarar Luther, som ser både ivrig och belåten ut.

Calvin får bläddra fram en sida.

– Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den. Gud är kärlek och den som förblir i kärleken förblir i Gud, läser Calvin.

– Det låter som ett av dina favoritord, kommenterar Luther.

Calvin kan inte annat än nicka. Han tänker att han borde fråga sig vad han håller på med egentligen. Här håller en främling som kallar sig Luther på med någon sorts rollspel där han tränar upp Calvin som reformator. Men han väljer att spela med. Av någon anledning känns det hela väldigt välkommet i all sin absurdhet.

– Läs vers sju till åtta också.

– Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud. Den som älskar är född av Gud och

känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek.

– Ty kärleken kommer från Gud, repeterar Luther, det skulle också passa till din predikan i restaurangen och visst är det bra det där andra om att vi inte kan lära känna Gud utan att lära känna kärleken och att vår förmåga att älska är relaterad till hur väl vi känner Gud!

– Du talar väldigt väl min Luther, hör Calvin sig själv säga. Han har plötsligt bestämt sig för att sätta sig in i på vilka sätt Bibeln stämmer med den Gud han alltid trott på.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias Josephson med Poeter.se id #16874 innehar upphovsrätten